

Η Αγία Γερόντισσα Μακρίνα της Πορταριάς Βόλου (1921-1995) (μέρος 1)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

“Όπως αναφέραμε, (διηγείται ο πατήρ Εφραίμ Φιλοθεΐτης), ό (πρώτος) πνευματικός μου στον κόσμο, ό πατήρ Έφραίμ (τού Βόλου), είχε αποκτήσει μεγάλο ποίμνιο στον Βόλο κι’ έκανε ένα πολύ όμορφο πνευματικό έργο. Αλλά το 1952 τον συκοφάντησαν καί αναγκάστηκε νά φύγει αφήνοντας τά πνευματικοπαΐδια του ορφανά...

Μεταξύ αυτών ήσαν καί 5-6 πνευματικές κοπέλες, πού ζούσαν μαζί, σαν άτυπο κοινόβιο, με πόθο να αφιερωθούν στον Χριστό μας. Μία άπ’ αυτές τις κοπέλες ήταν ή Μαρία, ή μετέπειτα Γερόντισσα Μακρίνα της Πορταριάς, που έκοιμήθη έν όσιότητα, τήν Κυριακή 4 Ιουνίου 1995.

Ή Μαρία γεννήθηκε το 1921, άπό ευσεβείς γονείς στό Βιλαέτι της Σμύρνης. Μέ τήν Μικρασιατική καταστροφή ή οικογένεια της αναγκάστηκε να άφήσει τήν πατρική Ιωνική γη καί να μεταφυτευθή στον Βόλο. Ένώ όμως ήταν μόλις 10 ετών, συνέβη καί μία άλλη οικογενειακή συμφορά: κοιμήθηκαν καί οι δύο γονείς της κι’ έτσι ή μικρή Μαρία, μαζί μέ το μικρότερο αδερφάκι της, τον Γιωργάκη, έμειναν παντελώς έρημα καί εγκαταλελειμμένα στους πέντε δρόμους.

Όμως ή μικρή Μαρία δεν ήταν άπό τους ανθρώπους πού άπελπίζοντο εύκολα. “Έπιασε δουλειά, πρώτα σέ μία μικρή βιοτεχνία μεταποιήσεως τροφίμων, όπου μέ τά μικρά της χεράκια έσπαζε καρύδια για λίγο ψωμί. Κατόπιν εργάστηκε σ’ ένα καπνεργοστάσιο. Έτσι, μέ πολλές στερήσεις, το πεντάρφανο κοριτσάκι κατάφερε νά μεγαλώσει το πολυαγαπημένο μικρό της αδελφάκι. Καί ενώ τά πράγματα

άρχισαν κάπως νά στρώνουν, ξέσπασε ξαφνικά ό Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος καί μαζί του τά απαίσια χρόνια της Κατοχής. [περισσότερα...](#)